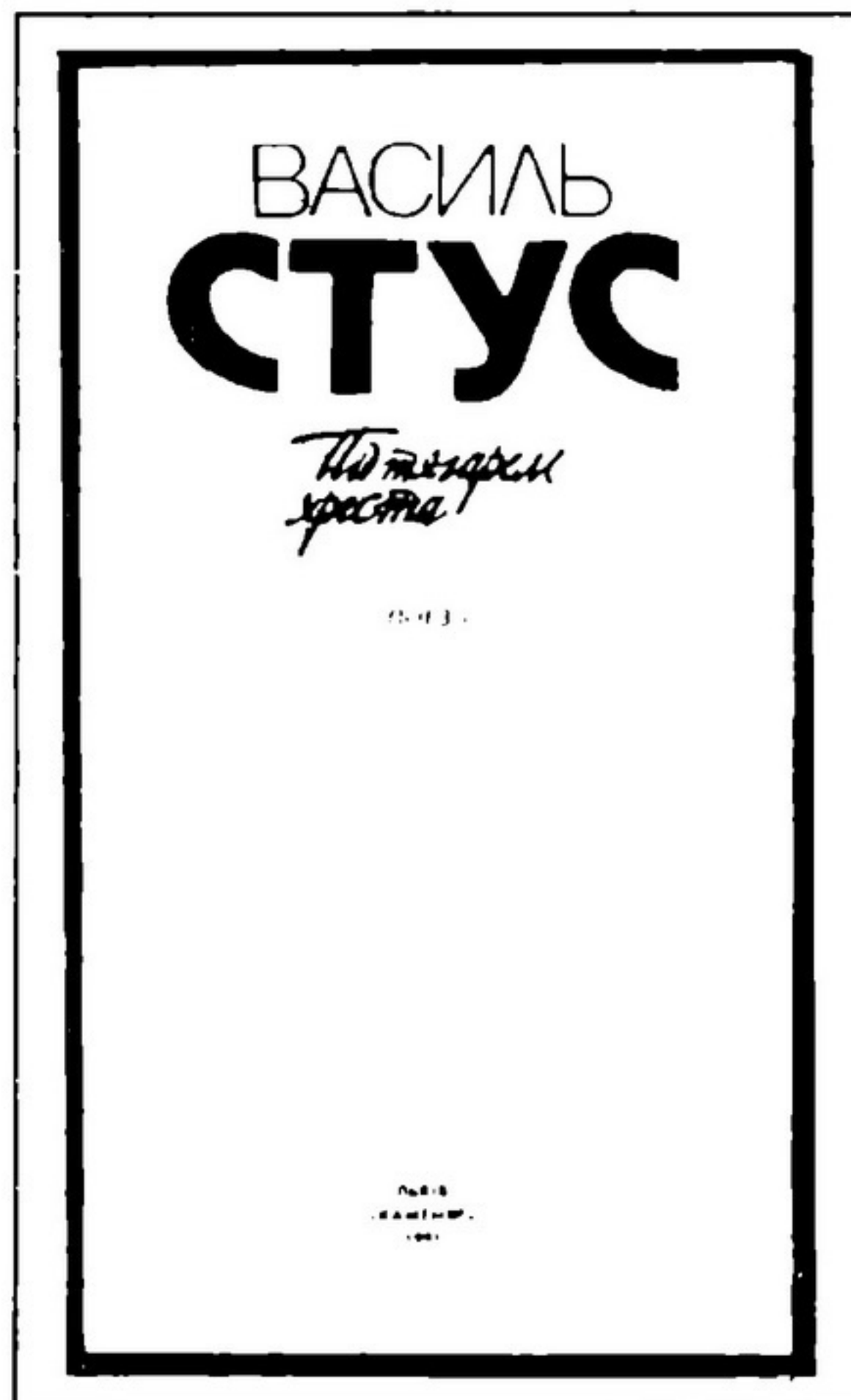

ВЕЧІР ПАМ'ЯТІ ВАСИЛЯ СТУСА

Йому не дали дожити й до піввіку. Тоді, коли поет Василь Стус пішов у вічність, про нього мало хто знав в Україні. Переважно - рідні, близькі, друзі, колишні колеги. Величину таланту могли осягнути ще менше людей. І не тільки через те, що мало друкувався, а й тому, що читання творів Стуса відповідними радянськими органами розглядалося негативно.

Утім, не був політичним діячем, був просто Поетом. Заклинав, не соромлячися сліз, над могилою Алли Горської:

Ярїй, душе, ярїй, а не ридай,
У білій стужі сонце України,
А ти шукай - червону тїнь калини,
На чорних водах - тїнь її шукай.
Замолоду Стус захоплювався

Рильським, Верхарном, Гете, Свідзинським, Рільке. Але ввійшов в українську поезію зі своїм неповторним стилем, своєю оригінальністю. Всебічне вивчення лектури поета - складне завдання для літературо- та книгознавців - допомогло б повніше й глибше висвітлити образ митця, його творче надбання, витoki образів, напівтонів, характерів. Народився філософом, а пішов з життя таким же нерозгаданим і «нерозшифрованим», як Григорій Сковорода, від якого його відділяли майже два часових століття («Душа Сковороди»).

Митець метафоричного мислення, філософської всеохопності та мудрості від дідів («...нишком послухай: чи всесвіт - не спить?»), що

Wassyl Stus

Du hast
dein
Leben
nur
geträumt

G & A

дається не роками, а чимось вищим, щемного, наче тужливий крик журавля, вірша - таким прийшов Стус у нашу свідомість.

Літературознавці, зокрема Михайлина Коцюбинська, Дмитро Стус, професійно вивчають творчість поета. Тобто, цілком певно можна говорити про спадщину митця, якого ще має відкрити широка спільнота України. В Інституті літератури ім.Т.Шевченка НАН України готується до друку чотиритомне наукове видання творів майстра. А матеріалу нагромаджено на дев'ять томів, хоча доробок міг би бути більшим. У радянських концтаборах частину Стусових творів було знищено. Утім, Слово виявилось сильнішим за вежу, яку спалив колись Герострат. А сам поет, віддавши Слову всі свої сили, ліг у ту землю, над якою «гойдається вечора зламана віть».

Войченко, відп. редактор Наталя Захарова), який М.Коцюбинська назвала справжнім пам'ятником Стусові.

Вечори пам'яті поета відбулися в багатьох бібліотеках України. У НБУВ ділилися спогадами колишні політ'язні, виконувалися пісні на вірші ювіляра. Вечір, вишукано і професійно зрежисований Дмитром Стусом, вів Є.Сверстюк. Ну, а добродіями виступили не тільки бібліотека, а й учасники концерту: читці, співаки Галина Стефанова, Наталя Озірська, Сергій Мороз, сестри Тельнюк та ін.

Віддаючи належне організаторам заходу, ще раз розумієш необхідність і цінність культурно-просвітницької діяльності бібліотеки, її моральну і

У тих, хто пройшов репресії, але вижив, постійна провина перед тими, хто фізично не здолав тих страшних років.

Ми живемо, а Стуса серед нас немає... Такою була квінтесенція, атмосфера вечора жалоби, вечора пам'яті, присвяченого 60-річчю від дня народження поета, що відбувся в Національній бібліотеці України імені В.І.Вернадського і був організований і підготовлений сином поета, Дмитром, та культурно-просвітницьким центром НБУВ. До події КПЦ уперше розгорнув книжкову виставку творів митця, випустив їх каталог (укладачі Ольга Ахова, Ірина

духовну спрямованість, особливо в нинішній ситуації бездуховного відношення до моральних цінностей, коли бідний та інтелігентний допомагає такому ж бідному та інтелігентному, коли саме бібліотека стає духовним осередком, вселяючи до того ж надію на всесильність і невмирущість Великої ідеї, Великої поезії.

Наталя Орач